

til Hjælp dertil. Jeg vil derfor meget gjerne henstille til Forslagsstillerne, om de ikke vil tage under Overveielse til 3die Behandling, om det ikke var rigtigst at gaa op fra 1 til 2 Skpr. Land ved Definitionen af et jordløst Hus. Hvis jeg ikke husker meget feil, havde vi i Fjor. da vi behandlede Forslaget, netop et Vædringsforslag, der gik ud paa at definere, hvad et jordløst Hus var, og jeg tror, at vi dengang havde sat det til 2 Skpr. Land. Det vil derfor kun være i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har foreligget, hvis jeg ikke husker meget feil, naar man gaar ind paa noget Saadant. Jeg vil, som sagt, meget henstille til Forslagsstillerne at tage under Overveielse til 3die Behandling, saafremt det nuværende Vædringsforslag bliver vedtaget, da at stille et nyt Vædringsforslag, som gaar ud paa, at et Hus regnes for jordløst, ogsaa naar der dertil hører 2 Skpr. Land, kort sagt, her at sætte 1 Skp. op til 2 Skpr.

Lauridsen: Ja, Grunden til, at jeg har begjæret Ordet, er egentlig nogle Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen). Forholdet er nemlig det, at jeg ikke anser det Lovforslag, som her foreligger, for noget meget betydningsfuldt Lovforslag eller for et Forslag, som kan afgjøre dette Spørgsmaal i sin Helhed. Tvertimod, jeg nærer ingen Tvivl om, at man inden ret længe her i Danmark vil komme til at tage under Overveielse navnlig det mindre Landbrugs Stilling og ogsaa komme til at gjøre noget ganske Andet for det, end dette Lovforslag vil gjøre, men jeg har ment, at der ikke var saa stor Grund til at drage de Planer frem, fordi de havde saa stor Vanskelighed ved at finde Anklang og blive til Lov. Det Gæste, man vilde opnaae, var, at de Tanker, der laa deri, bleve, om jeg saa maa sige, traadte flade i Diskussionen, og derfor bleve, om jeg saa maa sige, vanskelige at sætte igjennem. Derfor billiger jeg, at Forslaget er kommet ind her i sin nuværende Form, idet jeg tænkte mig, at der var Mulighed for, at det Forslag kunde gaa igjennem, og, at det kunde gaa nogenlunde enstemmig igjennem, støttet baade af Høire og Venstre. Jeg tænkte mig nemlig, at det var en Retfærdighedshandling, om hvilken man i Principet var fuldkommen enig. Det forekom mig, at selv under de nuværende Former, hvor det i mange Tilfælde er vanskeliggjort at føre en omfattende, paa Underøgelser grundet Forhandlingspolitik, vilde det alligevel være muligt at føre dette lille Lovforslag igjennem, der repræsenterer en saadan

Retfærdighedshandling, som dette Lovforslag i Grunden gjør, saaledes at det ikke blev en Lov, der gjennem de næste Aar blev ved at vandre frem og tilbage mellem Thingene, uden at der kom Noget ud af det, og uden at det kom til at spille anden Rolle end den, at blive benyttet til en Gang imellem, at være Anledning til, at man sagde ondskabsfulde Bemærkninger mod hinanden i Agitationen. Jeg har nu af det Foredrag, det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) holdt, set, at Stillingen er en saadan, at selv saadanne rent praktiske Lovforslag, som repræsenterer en Retfærdighedshandling, ikke kunne vinde Støtte hos Høire og Regeringspartiet under den nuværende Situation, hvad der virkelig forekommer mig at være noget ganske Mærkværdigt. Det gjør nemlig, at man maa se noget anderledes paa, hvad der kan sættes igjennem, og hvad det ikke kan sættes igjennem, hvad der kan komme ud af Forhandlingspolitiken og hvad ikke, end man hidtil har gjort, i alt Fald end jeg har gjort. Det nævnte ærede Medlem erkjendte i Virkeligheden, at der i Forslaget ingen ubillige Bestemmelser var, og jeg kan ikke se bedre, end at Vædringsforslaget under Nr. 1, som det ærede Medlem er Medforslagsstiller af, i Virkeligheden slet ikke vil føre til Noget. Jeg mener, at det er et Forslag, som man, om jeg saa maa sige, kommer til, naar man synes, man skal gjøre Noget og dog intet Reelt vil gjøre, eller rettere, jeg tror, det ærede Medlem har haft Hjertelag for at gjøre denne Retfærdighedshandling, men ikke har været i Stand til, at faae sine Meningsfæller med, og at han derfor er gaaet af Veien for det. Jeg beklager, om det skal blive Tilfældet, at dette Lovforslag ikke skal gaa igjennem. Thi det forekommer mig, at der her foreligger et Lovforslag, som ikke paa nogen som helst Maade forandrer den sociale Ordning eller medfører Forandringer af omfattende Betydning eller i Virkeligheden indeholder Noget, som man kan erklære sig principielt imod; det tilsigter at gjøre en Retfærdighedshandling, og dets Bestemmelser ere saaledes affattede, at der er saa mange Kanteler i selve Lovforslaget, f. Ex. i Ordene i § 2 om, at det skal være uomtvisteligt, at Forbedringerne have forøget Husets almindelige Handelsværdi, at Stjønnet skal være aldeles klart osv., kort sagt der er mange Betyngelser for, at der i Virkeligheden ikke kan ske nogen Retfærdighed ved dette Lovforslag. Jeg maa derfor sige, at jeg beklager meget, om det ikke gaar igjennem. Jeg vil i det Hele sige, at naar den Slags Ting ikke kunne gaa igjennem, kan jeg egentlig udt